TEATR ZAGŁĘBIA

Bobiczek

Hanoch Levin

Hanoch Levin

Niezwykle popularny w rodzinnym Izraelu, coraz częściej grany w naszym kraju. Związki Hanocha Levina z Polską są znamienne. Mimo, że on sam urodził się i zmarł w Tel Awiwie, to jego rodzice wychowali się w Polsce. Ale to nie fakt pochodzenia wpływa na tę rosnącą popularność sztuk żydowskiego dramaturga, pisarza, poety i reżysera wśród polskich twórców teatralnych. Co więc sprawia, że lubimy ten klimat i humor? Co odnajdujemy w sztukach Hanocha Levina? Choć wiele z nich dotyka problemów izraelsko – palestyńskich, to jednak przebija przez nie uniwersalność w portretowaniu bohatera. Postacie w sztukach Levina to ludzie zwyczajni, którzy pragną być kochani i podziwiani, którzy marzą, by być „kimś". Potrzebują akceptacji ze strony drugiego człowieka. Są samotni, choć nie żyją sami. Chcą bliskości i uczucia w świecie, w którym dominuje pieniądz i… kobiety. A do tego zmagają się i walczą z absolutem, przemijaniem, śmiercią, cierpieniem. Dopada ich stagnacja i monotonia życia, która zwycięża z planami i marzeniami, pozostającymi tylko w warstwie słownej. Bohaterowie sztuk izraelskiego pisarza poddają się losowi, a jedynym ich sprzeciwem wobec codzienności i rzeczywistości, w której żyją jest ucieczka. Postacie „Zimowego pogrzebu" uciekają przed wieścią o śmierci, a bohaterowie „Sprzedawców gumek" wolą świat kina i teatru nad ten rzeczywisty, ale męczący i uciążliwy. Wszyscy tęsknią za lepszym i piękniejszym światem. U Levina nie brak absurdalnego humoru, nie pomija się też takich tematów jak cielesność. Pisarz epatuje ludzką fizjonomią, będąc przy tym niezwykle dosłownym. Są u niego wymiociny, pot, impotencja, starzejące się ciało i śmierć. O tych wstydliwych sprawach mówi się językiem brutalnym, a często wulgarnym, co sprawia, że Levin przez jednych uwielbiany, przez innych jest krytykowany.
Sztuki Levina wzięli na warsztat tacy reżyserzy jak m.in. Krzysztof Warlikowski („Krum"), Iwona Kempa („Pakujemy manatki" i „Zimowe ceremonie"), Joanna Zdrada („Jakobi i Leidental"), Artur Tyszkiewicz i Agnieszka Korytkowska–Mazur („Sprzedawcy gumek").

Łukasz Kos

Łukasz Kos urodził się 1970 roku w Warszawie w rodzinie polsko-żydowskiej. Studiował na wydziale Wiedzy o Teatrze warszawskiej Akademii Teatralnej i ukończył Wydział Reżyserii Dramatu PWST w Krakowie. W latach 1989-1992 podróżował po Polsce z prywatnym teatrem im. Kici Koci Zbigniewa Micha i Wojciecha Królikiewicza. Na dłużej związany jako reżyser z łódzkim Teatrem Nowym i warszawskim Teatrem Powszechnym, gdzie pracował jako konsultant programowy. Ma na koncie około trzydziestu wyreżyserowanych spektakli. Jednym z jego pierwszych przedstawień były „Dziady cz. III. Cela Konrada" zrealizowane w Teatrze Ludowym w Krakowie w koprodukcji z Teatrem Narodowym w Wilnie. Potem sięgał do rozmaitych gatunków teatralnych. Nie obce są mu konwencje kabaretowe („Zazum" wg tekstów Dariusza Rzontkowskiego w warszawskim Teatrze Dramatycznym, „Go-Go czyli neurotyczna osobowość naszych czasów" wg tekstów i z muzyką Jakuba Przebindowskiego). Kos jest twórcą przedstawień operowych („Człowiek, który pomylił żonę z kapeluszem" Michaela Nymana w Teatrze Wielkim w Łodzi, "Zapiski tego, który zniknął" Janacka, "Sonety Szekspira" Pawła Mykietyna w Teatrze Wielkim w Warszawie). Potem na łódzkiej scenie powstała „Kurka wodna" Witkacego, a następnie zainteresowanie Kosa skupiło się wokół współczesnych dramatów polskich, m.in. „Od dziś będziemy dobrzy" Pawła Sali, „Paw królowej" Doroty Masłowskiej, „Starość jest piękna" Esther Villar czy „Beztlenowce" Ingmara Villqista. Ten ostatni spektakl publiczność nagrodziła podczas V Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Reżyserskiej Interpretacje w 2002 roku. Powrót do klasyki przyniósł realizację „Klątwy" Wyspiańskiego i „Króla-Ducha" Słowackiego. Reżyser jest też autorem inscenizacji dla dzieci, filmu dokumentalnego o Zdzisławie Maklakiewiczu i „Opowieści o zwyczajnym szaleństwie" Petra Zelenki dla Teatru Telewizji.

Urządzić pogrzeb czy wyprawić ślub? Zmarłą trzeba pochować, ale czterystu weselnych gości i osiemset kurczaków też nie może czekać! Rodzice panny młodej urodzili się dla ceremonii zaślubin swojej córki, więc uciekają przed informacją o śmierci starej Alte Bobiczkowej, która to wieść przekreśli ich plany i marzenia. Przecież ślub to początek nowego i obietnica lepszego życia, podczas gdy pogrzeb oznacza jego koniec i kres. Przed czym więc bohaterowie tak naprawdę uciekają? To strach przed śmiercią każe narzeczonym, a szczególnie ich rodzicom uciekać co sił w nogach, choćby na ośnieżone szczyty Himalajów. Widać przy tym komizm, ale i tragizm tego zmagania z przemijaniem. Laczek Bobiczek, który goni za orszakiem, by zawiadomić o śmierci i pogrzebie swojej matki, także ucieka, ale przed prawdą o sobie samym. Woli zakrywać swoje prawdziwe oblicze, zakładać maski, by nie zostać odrzuconym. Te poważne kwestie opakowano w formę lekkiej burleski, zakrapianej absurdem z dodatkiem gorzkiego humoru, tak typowego dla dramatów Hanocha Levina.

Hanoch Levin

Bobiczek

Halwaja chorpit (tytuł oryginalny) / Zimowy pogrzeb (tytuł polski)

reżyseria: Łukasz Kos
tłumaczenie: Agnieszka Olek
scenografia: Paweł Walicki
kostiumy: Joanna Niemirska
muzyka: Daniel Bloom
ruch sceniczny: Jarosław Staniek

efekty riggerskie: Izabela Włosek, Kajetan Sławiński
projekcje video: Aleksandra Fudala, Kamil Niesłony

Prawa autorskie do sztuki reprezentuje The Institute of Israeli Drama oraz (w Polsce) Agencja ADIT Elżbieta Manthey

obsada:
Laczek Bobiczek – Marek Kossakowski (gościnnie)
Alte Bobiczkowa – Elżbieta Laskiewicz
Szracja – Dorota Ignatjew
Raszes – Wojciech Leśniak
Welwecja – Edyta Ostojak PWST
Cickewa – Maria Bieńkowska
Baraguncele – Zbigniew Leraczyk
Popoczenko – Aleksander Blitek
Profesor Kipernaj – Grzegorz Kwas
Angel Samuelow – Michał Bałaga
Szachmandrina – Kamil Bochniak
Pszoszicja – Agnieszka Bałaga-Okońska
Rozenzweig – Henryk Pajda/Jan Pinkosz
Lichtenstein – Jan Pinkosz/Henryk Jankowski

Gość w masce:
„Wiedz tylko, że także oblicze, które jest pod tą maską nie jest prawdziwym obliczem. Pod nim jest jeszcze jedno oblicze, a pod nim jeszcze inne. I im dłużej zdzieramy oblicze za obliczem, staje się ono coraz piękniejsze, coraz bardziej czyste. A ostatnie oblicze to tylko światło. Jasne i czyste światło."

Levin nie mówi wprost o pięknie i dobru, ale zawsze porusza pamięć i wyobraźnię czytelnika-widza. Pozostawia mu wolność asocjacji i interpretacji. Wywraca wnętrze postaci na zewnątrz i pokazuje to, co zawsze chce człowiek ukryć, zostawiając na dnie dobre i „ludzkie" elementy. Od naszej decyzji i sposobu słuchania tekstu zależy, co odkryjemy, co sobie przypomnimy i jak teatr Levina na nas podziała. Zmaganie z twórczością Levina nie jest łatwe, ale przez to czyni jego „małomiasteczkowy", baśniowy świat ciekawym i wciąż pobudzającym myśli i wyobraźnię. Może dlatego właśnie sztuka Levina jest tak osobista i wzruszająca. Po prostu piękna i prosta. Całkowicie stąd a jednocześnie zakorzeniona w świecie „stamtąd".

Agnieszka Olek, tłumaczka sztuk H. Levina

prem. 22.03.2013

Zespół artystyczny w sezonie teatralnym 2012/2013:
Ryszarda Bielicka-Celińska, Agnieszka Bieńkowska, Maria Bieńkowska, Beata Ciołkowska-Marczewska, Beata Deutschman, Krystyna Gawrońska, Ewa Kopczyńska, Elżbieta Laskiewicz, Agnieszka Okońska, Edyta Ostojak PWST, Małgorzata Sadowska, Martyna Zaremba, Michał Bałaga, Aleksander Blitek, Kamil Bochniak, Piotr Bułka, Przemysław Kania, Krzysztof Korzeniowski, Grzegorz Kwas, Zbigniew Leraczyk, Wojciech Leśniak, Tomasz Muszyński, Andrzej Rozmus, Andrzej Śleziak, Jarosław Tyran, Piotr Zawadzki

Współpracują: Monika Gębala, Agata Śliwa, Joanna Litwin-Widera, Grzegorz Widera, Adam Kopciuszewski, Marek Kossakowski
Suflerki: Agnieszka Dzwonek, Ewa Żurawiecka
Inspicjenci: Urszula Czyż, Katarzyna Giżyńska

Dyrektor Teatru: Zbigniew Leraczyk
z-ca dyrektora ds. artystycznych: Dorota Ignatjew
z-ca dyrektora ds. finansowych: Helena Równicka

Biuro Obsługi Widza: Jarosław Ciołek, Jolanta Wędzik, Agnieszka Zarychta
Kasa biletowa: Jacek Januszko
Koordynator ds. artystycznych: Adrianna Górny

Kierownik techniczny: Paweł Dzierzkowski
Sekcja światła i dźwięku: Paweł Dąbek, Leszek Wiślak, Kajetan Górny, Krzysztof Krakuski
Montażyści sceny: Piotr Labiś, Rafał Chojecki, Sebastian Dąbek, Krzysztof Czermak, Arkadiusz Giera, Grzegorz Rogulski
Pracownia perukarska: Aneta Krupa, Anna Opas
Rekwizytornia: Grzegorz Dzwonek, Katarzyna Kołodziej
Garderobiane: Jadwiga Goncerz, Dorota Jamrocha, Leokadia Penkala, Danuta Pater
Pracownia krawiecka: Halina Gocyła, Małgorzata Soból, Jolanta Stompel, Jolanta Trzcińska
Pracownia modelatorska: Andrzej Słowiński
Pracownia stolarska: Witold Kraczyński, Kazimierz Zimny, Tomasz Cesarz

INFORMACJE, REZERWACJE I BILETY:

Kasa Teatru Zagłębia
wtorek, środa, czwartek: 12.00–17.00
piątek, sobota, niedziela: 16.00–18.00 (lub do rozpoczęcia spektaklu)
tel. 32 266 87 66

Teatr Zagłębia
ul. Teatralna 4
41-200 Sosnowiec

www.teatrzaglebia.pl
sekretariat@teatrzaglebia.pl

Biuro Obsługi Widzów
Rezerwacja biletów indywidualnych i grupowych, abonamenty,
informacje o repertuarze i wydarzeniach
od poniedziałku do piątku: 7.30–15.00
tel. 32 266 11 27 / 32 793 03 83
tel. kom. 602 470 644
mail: bow@teatrzaglebia.pl

Sosnowiec
TAURON DYSTRYBUCJA
EC Będzin
Lena
Salon Kosmetyczny,
Sosnowiec, Głowackiego 5
Zofia Gocek
Zakład fryzjersko-kosmetyczny
Sosnowiec, 3 go Maja 3
Ultramaryna
TVP KATOWICE
TZ Twoje Zagłębie.pl